

zápisník 1958

měsíčník pro politiku a kulturu • únor

Podívejme se na sebe . . .

strana 2

Po deseti letech nejsme už exilem. Jsme jednotlivci v exilu. Ztratili jsme iluze. Podíváme-li se střízlivě do zrcadla, bude to první krok k tomu, abychom porozuměli sami sobě, pak jeden druhému; abychom se připravili, že podáme ruku domovu.

K otázce národního charakteru . . .

strana 5

Zatím co příslušníci ostatních národů obvykle svůj národ za všech okolností omlouvají a hájí proti všem, my býváme vždy nejpříkřejšími kritiky vlastního národního charakteru. Tato vlastnost může být kladnou stránkou v naší povaze, pokud jí nebere to nejdůležitější, co každý národ musí mít — hrdost.

Co se děje na Slovensku . . .

strana 7

Po čtyřech letech prožívá komunistická strana Československa opět krizi autonomismu a separatismu ve své slovenské odnoži. Je nové vzepětí slovenského nacionalismu pouze krizi správná a stranickou a nebo obrazem obecného lidového mínění?

Jaké hospodářství?

strana 10

je jednou z otázek, které si klademe v úsilí porozumět domovu. V praxi jsme se seznámili s větší škálou hospodářských soustav než lidé v Československu. Ti však získávají zkušenosti jiného druhu. Je proto kriticky důležité poznat, *Jak se myslí doma*

strana 12

Básník tohoto čísla

strany 2, 14

je Boris Pasternak. Patřil k revoluční avantgardě Majakovského a Jesenina. V letech dvacátých psal Pasternak i jejich jménem, že 'odchází ze scény'. Po více než třiceti letech tento velký ruský spisovatel 'vstoupil na scénou' knihou, kterou podobně jako Džilas musil vydat v literárním exilu.

P o z n á m k y :

Československo bez atomů • O politické gramotnosti • Z dopisů